

никъ, го четъ по готовия преводъ, който е сложенъ на др. страница. И мигъръ това не е лъжа? — Учителя желае да да знае, какво имате въ главата си, а вий му прѣставяте това, което имате на хартишката си и, което, разбираса, не е плодъ на размишлението ви. Всяка слаба, легка, и повърхностна работа е, въ сѫщност, *лъжа*, отъ която човѣкъ трѣбаше да са срамува. Пустославието е друга подбудителна причина за лъжа. Желаещъ да са покаже по добъръ отъ другитѣ, малознающия и неопитния младежъ, често показва видъ, че знае нѣща, за които и понятие на дали има, и въ следствие на това лесно са приучва да разсѫжда за всичко съ важностъ, за да внуши на другитѣ високото мнѣние, което има за себѣ си и личността си. Между това младия момъкъ е длъженъ да са приучи, колкото е възможно по отрано, да са признава често въ незнанието си; това ще му принесе много голѣма полза въ живота. А искъственниятѣ приеми, чрѣзъ които той са старае да скрие отъ другитѣ своето невѣжество и простота, могатъ лесно да са привърнатъ въ навикъ и най сѣтнѣ да скриятъ това му невѣжество и отъ самаго него; по този начинъ той ще са задоволява прѣзъ сичкия си животъ отъ измамчивата външность, на която неотговаря никакво реално (дѣйствително) съдѣржание. Но, недостатъка въ смѣлостта йоще по лесно, отъ колкото самото пустославие, може да стане причина за силно искушение за младия момъкъ. Неможе да са каже, че само мнѣнието, което е твърдѣ естествено у младежите, би намѣрвало особенно згодна почва за своето развитие; всичкото ни общество като че са намѣрва въ постоянно съзаклятие противъ всѣко примѣжнаване къмъ кичлигостта, което са появява въ отдѣлнитѣ му членове. Скромността и до нѣйдѣ страхливостта, безъ друго, сѫ добри качества; но който ветжпащъ въ полето на живота, са бои да каже това, което мисли, лесно може да свърши съ това, щото ще са бои и да мисли даже за това, което желае. Може да са каже, че иравственната смѣлость, е най доблесната, но въ сѫщо